

se, hvad Oprindelsen er til denne Udgift, og dette lille, historiske Aktstykke, som jeg gør opmærksom paa, giver en udtømmende Redegørelse for Oprindelsen til denne paa hvert Aars Finanslovsforslag tilbagevendende Udgift. Jeg henviser ærede Medlemmer til at studere denne Redegørelse nærmere, men skal ikke komme ind paa at referere den.

Til §§ 3, 4 og 5 er der heller ingen Ændringsforslag. Man vil under § 3 finde den sædvanlige Redegørelse angaaende Reserverfonden og Kassebeholdningen, men jeg skal ikke nu ved Finanslovens 2den Behandling komme ind paa at omtale Kassebeholdningen eller dens Størrelse, det er et Spørgsmaal, der var Genstand for megen Omtale ved Finanslovens 1ste Behandling. Jeg skal blot gøre opmærksom paa, at der i den Redegørelse, der findes i Betænkningen under Nr. 20, indeholdes Oplysninger om, at der af den forholdsvis store Kassebeholdning i afvigte Sommer og navnlig i Slutningen af Sommeren har været benyttet op mod 3 Mill. Kr. til Indkøb af Kreditforeningsobligationer. Ærede Medlemmer ville i denne Redegørelse se, at der er indkøbt Kreditforeningsobligationer for 2,729,168 Kr., Obligationerne havde en nominal Værdi af 3,072,400 Kr. Jeg nævner det udtrykkelig, fordi jeg tror, at der er Grund til at udtale en Anerkendelse af og Tak til Finansministeriet, fordi det har benyttet en Del af den ret rigelige Kassebeholdning til, om jeg saa maa sige, at styrke Pengemarkedet, for saa vidt angaar Kursen paa Kreditforeningsobligationer. Dette, at der i Løbet af forholdsvis kort Tid og under en Periode, hvor Kursen, eftersom Pengemarkedet i det hele laa, nødvendigvis maatte være nedadgaaende, er benyttet op imod 3 Mill. Kr. til Indkøb af Kreditforeningsobligationer, har bidraget ikke uvæsentligt til at holde Kursen oppe, eller, om jeg skal bruge et endnu forsigtigere Udtryk, har bidraget til, at den ikke er gaaet saa meget ned, som den ellers vilde være gaaet. Jeg har derfor som sagt ønsket at benytte Lejligheden til at udtale en Tak og Anerkendelse til Finansministeren.

Til § 5 vil man under Bilag 21 i Betænkningen finde den sædvanlige Oversigt over de vigtigste Toldindtægter. Jeg skal ikke omtale det yderligere.

Til §§ 7 og 8 er der intet som helst at sige.

Til § 9 er der et Ændringsforslag under Nr. 40 paa Ændringsforslagslisten. Taarbæk Havn var mellem de Havne, der

i Kraft af den Lov, som blev vedtagen den 6te April 1906, angaaende visse Gældsforpligtelser, ved Indbetaling af forskellige i Loven opførte Beløb kunde afbetale deres Gæld til Statskassen. Taarbæk Havn kunde mod en Betaling af 5,000 Kr. have afgjort sin Restgæld til Statskassen, der den Gang var noget over 36,000 Kr. Det lykkedes ikke for Havnen at skaffe disse 5,000 Kr., inden den Frist, som var sat i Loven, nemlig December Termin 1906, var udløben. Nu har Havnen imidlertid faaet Tilsagn om at faa disse 5,000 Kr. som et Laan, der er blevet optaget af Lyngby Kommune, og ønsker derefter at afgøre sin Gældsforpligtelse. Denne er nu en lille Smule mindre, idet der er betalt en Smule Afdrag. Det er selvfølgelig, at der ikke kan være noget til Hinder for, at Havnen ogsaa nu til Juni Termin faar Lov til at afgøre sine Gældsforpligtelser, men den fornødne Hjælp skal indhentes paa Finansloven. Det er altsaa Ændringsforslag Nr. 40, der giver Ministeren den fornødne Bemyndigelse i saa Henseende. Jeg benytter Lejligheden til at oplyse, at af samtlige Gældsforpligtelser, der, den Gang Loven blev vedtagen, blev givet Adgang til at faa afløst med mindre, kontante Summer, er der nu kun 2 tilbage, begge angaaende bornholmske Havne. Det ene Laan er ydet til Gudhjem, og det andet til Helligpeder paa Bornholm.

Jeg har hermed nævnt samtlige de Ændringsforslag og enkelte af de Oplysninger, der vedrøre Finansministerens Budget, saavel Indtægts- som Udgiftsbudgettet. Jeg har tilbage at omtale Samraadene, og jeg skal da først nævne det Samraad, der, som den højtærede Formand gjorde opmærksom paa, ved en Fejltagelse er opført under § 6 som vedrørende Ministeren for offentlige Arbejder. Det staar under Nr. 22 i Betænkningen, men det skulde have været opført under § 26, Afsnit VII, altsaa under Finansministeriets Afdeling. Der er i Virkeligheden tre Samraad, indbefattede under Nr. 22, og som ærede Medlemmer ville kunne se, angaa de alle tre Fribefordring paa Jernbanerne. Jeg kunde fristes til at sige, at der maaske i den Fejltagelse, at Samraadene ere opførte paa § 6 i Stedet for paa § 26 VII, ligger noget symbolsk, nemlig, at de i Virkeligheden burde høre hjemme under § 6. Sagen er den, at det, det drejer sig om, i Virkeligheden lige saa meget er et Trafikspørgsmaal som det er et finansielt Spørgsmaal, idet Udstrækningen af Fribefordring, for saa vidt Talen